נקמת השועל

פעם ביער גדול חיו גירית ושועלה
עם גור שלה.
כל החיות ביער הגדול ניצודו כבר
על ידי הציידים, בקשתות וחצים
או במלכודות. הצבי וחזיר-הבר,
הנמיות, הסמורים ואפילו הסנאים
הזריזים נפלו לקורבן החץ
והמלכודת. נותרו רק הגירית,
והשועלה עם גור קטן שלה, וגם
אלה ניצלו הודות לכושרם המגי
ללבוש דמות אדם לפי הצורך.

אך עונה הייתה קשה והחיות לא השיגו די מזון. על כן הציעה הגירית לנקות בתחבולה. "אני אשכב כמו מתה" אמרה "ואת, שועלה, תהפכי את עצמה לאדם, תביאי אותי לפרוון בעיר, תמכרי ובתמורה תקני מזון. אני בינתיים אתעורר, וכשהפרוון לא יראה אברח ליער ונתחלק במזון."

השועלה הסכימה. כשהגירית נשכבה כמו מתה, השועלה לבשה דמות חוטב עצים, ואמרה לגור שלה "שב כאן בשקט, ואני הולכת להביא לך ארוחה טובה. רק תתנהג יפה ואל תזוז מכאן."

היא לקחה את הגירית על כתף, הלכה אתו לשוק ומכרה לפרוון עבור סכום כסף.

אזי קנתה כמה דגים, קצת
גבינה וירקות וחזרה מהר ליער.
שם הפכה את עצמה שוב
לשועלה וחזרה למאורה שלה.

הגור היה רעב ומאוד רצה לאכול,
אך אמו לא הסכימה. "עלינו
לחכות לגירית" אמרה.

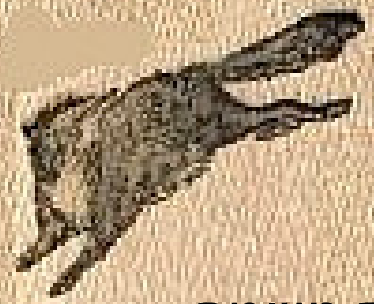

הגירית הגיעה חסרת נשימה מהריצה. "אני מקווה שלא התחלתם לאכול כבר" אמרה "לא יכולתי לברוח קודם.

הפרוון התגאה לפני אישתו איזה עסקה טובה עשה כשקנה אותי. דרשת פחות מדי כסף. יכולת לקבל כפליים."
שלושתם התיישבו לסעודה ואכלו לשובע.

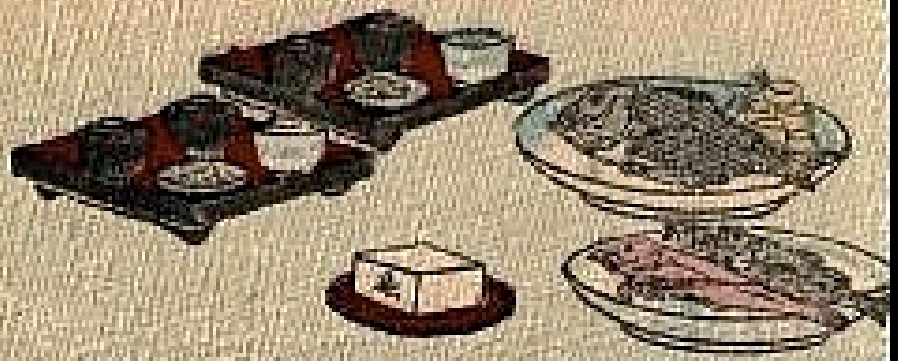

האוכל הספיק להם לימים אחדים, אך בסוף אזל הכל והם התחילו להרגיש שוב רעב.
הגירית החמדנית תכננה גם תחבולה נוספת. היא אמרה "סכום הכסף שקיבלת מהפרוון הוא קטן מדי. אני יכולה להשיג יותר. מחר את תעמידי את עצמך מתה ואני אלך למכור אותך בשוק."
למחרת נשכבה השועלה כמו מתה והגירית הפכה את עצמה לצייד, והביאה אותה לפרוון.

אך הגירית החמדנית לא התכוונה כלל להתחלק עם השועלים.
כשמסרה את השועלה לפרוון אמרה "השועל הזה עוד חי, הוא רק מעמיד את עצמו כמו מת, שים לב שלא יברח."
"בזה נטפל בקלות" אמר הפרוון.
הוא נתן לשועלה מכה חזקה בראשה והמית אותה. הגירית חזרה ליער עם אוכל, אך את הכל אכלה בעצמה ולגור השועלים רק אמרה שאמו נהרגה.

הגור נשאר יתום, רעב ובוכה.
אבל הוא היה כבר חכם. הוא הבין
שזו הגירית שגרמה למות אמו,

הגור נשאר יתום, רעב ובוכה. אבל הוא היה כבר חכם. הוא הבין שזו הגירית שגרמה למות אמו, והחליט להתנקם בה, אך לא היה עוד גדול וחזק מספיק כדי להתנקם בה בכוח, ולכן החליט על תחבולה. הוא לא הראה לגירית את כעסו אבל נהג כאילו בידידות כלפיה.

הוא הציע שמי מהם ילך למחרת שוב למכור את השני לפרוון, כמו קודם. ומי יהיה הראשון?

"בואי ונשחק" הציע "נהפוך לבן-אדם זה אחרי זה בתורו. מי שיגלה את השני ינצח והוא שילך לשוק. אני מוכן להיות הראשון ואת יכולה להיות בטוחה שאצליח להפוך למישהו רם-דרג וחשוב."

והוא הלך משם, כאילו להפוך לאדם. אבל לא עשה כך, אלא רק הסתתר בין עצים וחיכה.

אחרי זמן מה על הגשר המוביל
העירה בא דאימיו, בעל אחוזה
חשוב, נישא באפיריון, עם שומרי
ראש שלו.

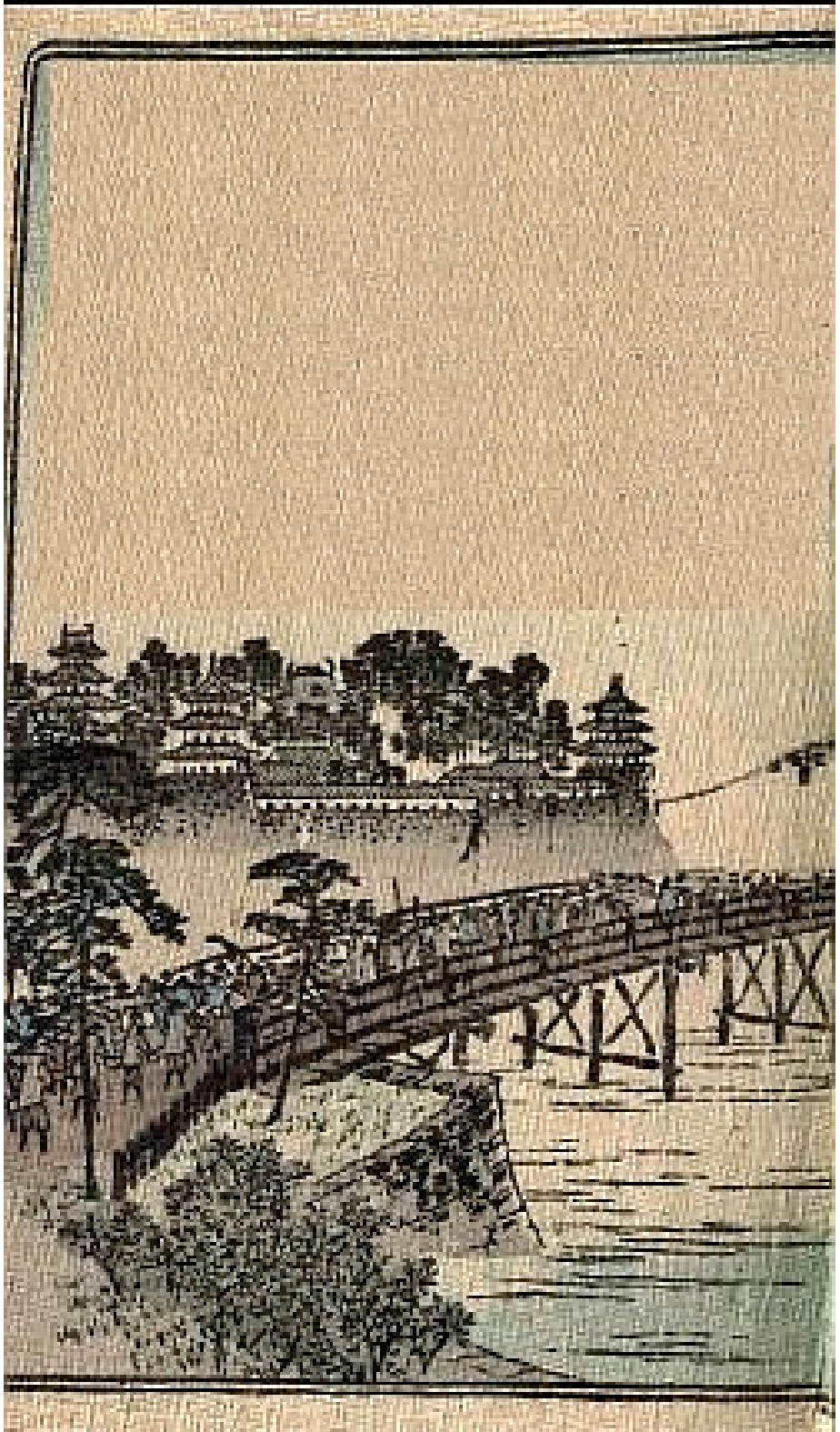

הגירית חשבה שזהו השועל הקטן
בדמות אדם וקפצה אל האפיריון
בצעקה שמחה "גיליתי אותך! גיליתי!
אני מנצחת" קראה.

"זו גירית!" קרא הדאימיו "תפסו
ושחטו אותה!"

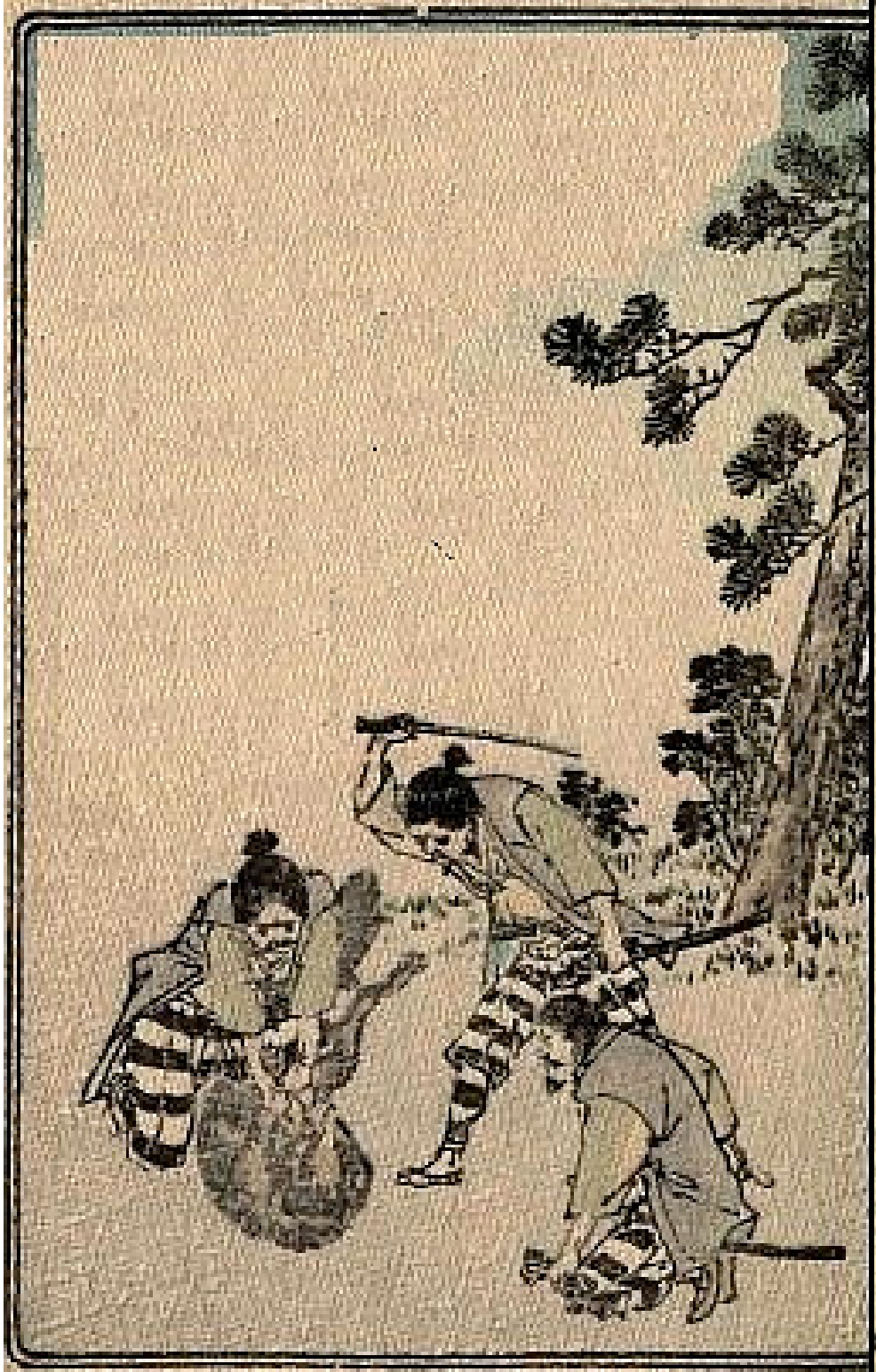

ואחד השומרים הניף את חרבו
וכרת את ראשה של הגירית.

כך התנקם גור השועלים הקטן
על מות אמו.